

indfri Regjeringens og Nationens Løfter. Jørend jeg gaar nærmere ind herpaa, skal jeg, for at affjæle Blodet lidt, gaa ind paa Noget, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg), da det staar i Forbindelse med denne Sag, anbefalede. Det nævnte Medlem kom nemlig til at udtale sig i samme Retning som Finansudvalget, idet han sagde, at det var en ubillig Fordring, at Folk, hvis Løder laa saaledes, at de ved daglig Svivande — dertil regner jeg en, to og tre Fod over daglig Vand — vare udsatte for Udelægges af Havet, skulde for at faae Skatten nedsat paa egen Bekostning have denne Udgift. Jeg siger, at det ikke alene er ubilligt, men at det er i høieste Grad ubilligt, at disse Mennesker, hvis Løder hvert andet, tredie eller fjerde Aar ødelægges stadig væk for 3—4 Aar ad Gangen, ikke alene skulle betale en særlig dyr Udgift for at faae Skatterne lidt nedsatte, men at de ydermere liggende for stadig Svivande stadig væk skulle give den samme Sat af Løder, som er taget til 13 eller 14, medens den burde være taget til 2, fordi som sagt i Ny og Næ Havet gaar over hver 3die—4de Aar og efter den Erfaring, man har, ødelægger Afgrøden i flere Aar i Rad. Det er i høieste Grad ubilligt, men det er af de Ting, man ikke kjender stort til i Ministeriet, det foregaar paa de smaa Øer, de kunne passe sig selv, for dem gjælder ikke, hvad der gjælder for de store Øer (Stemmer: Na!) Ja, jeg skal tillade mig at vise det. Den ærede Minister sagde, at, naar man skulde give Laan til et slikt Foretagende, kunde ethvert Inddæmningsforetagende forlange Laan. Nei, det Foretagende, som er betegnet i dette Forslag, er enestaaende, og der gives intet andet, som kan sættes ved Siden af det i historisk Henseende, og jeg skal tillade mig at give den ærede Minister, siden han affeiede det paa den Maade, han gjorde, et lille historisk-geografisk Kursus, thi jeg tror, det er Stedet her at slaa fast, hvad den danske Nation har lovet, og hvad Regjeringen høitidelig har erklæret her i Thinget. Altsaa, den ærede Minister sagde: Dersom slikt et Foretagende kunde lykkes osv. Nei, mangfoldige Aar førend denne Regjering eksisterede, var dette Foretagende lykkedes, da var dette Foretagende et Prægetemplar, men det er ødelagt og mishandlet af Stormflod, Centralkomiteer og Regjeringer og fuldstændigt gjort saa usælt som det er muligt. (Na!) Ja, jeg skal bevise det ved historiske Kjendsgjerninger. Der blev sagt: „Hvis dette Foretagende kunde lykkes.“ Man har jo ved Digeloven bevilget Hundretusinder til Inddæmning af Arealer paa Holland der, hvor der var det bare Vand; det var af Landets Penge. Nu gad jeg vide, om man til disse Foretagender vilde betro offentlige Midler. Jeg vil sige overfor den ærede Minister, at der i det Foretagende, han der slaar tilside, var prioriteret offentlige Midler i 1860, og i 1867 var der paa 2den Prioritet

givet Kreditforeningslaan til et Beløb af 38,000 Kroner. Den ærede Minister affeier dette og siger, at ethvert Spekulationsforetagende kan komme og forlange Laan, hvis man bevilger dette. Jeg vil bede den ærede Minister, der er saa sikker i sin Sag, vise et eneste Foretagende af det Slags her i Landet, hvori der i 1867 paa 200 Tønder Land kunde reises hos Kreditforeningen et Laan paa 2den Prioritet af 38,000 Kr.; den ærede Minister skal lede forgyvnes derefter. Den ærede Minister sagde fremdeles, at det var jo kun Spekulation, og Spekulationer kunde passe sig selv. Nu vil jeg kun forudsætte, at det er et Spekulationsforetagende, om man vil, med Hensyn til hvilket Nationen ved sine Gaver og Regjeringen ved sine Løfter her høitidelig i December 1872 har givet sit Tressord paa, at slige Dæmningsbrud var det Nationens Pligt at hjælpe til at læge. Jeg skal gaa videre og sige, at, hvis den ærede Minister vil følge mig paa Historiens Vej, saa vil han kunne se, at det er rigtigt, hvad jeg her siger. Jeg skal citere „Ugeskrift for Landmand“ for 1868 Pag. 436, og vil den ærede Minister se efter, kan det hentes strax. Paa Side 436 af Bog Nr. 2,455 i Arbeidsværelset er dette Foretagende for 8 Aar tilbage fremhævet som et, der allerede dengang havde baaret ypperlige Frugter. Det er altsaa ikke et Foretagende, som man forlanger Statens Hjælp til at gjøre, nei, det er et Foretagende, som ved den Stormflod, der var ukjendt heri Landet, blev ødelagt som saa meget andet, og hvorom Regjeringen høitidelig erklærede, at slige Ulykker var det Landets Pligt, naar Nationens Gaver ikke strakte til, at redde i Land. Der ligger inde paa Folkethingets Bord Generalstabens Kort, det kan dette Interessentskab dog ikke have forfalsket. Vilde de ærede Herrer se paa Kort 33 for Øerne, saa ville De se denne Inddæmning affat paa Korten for 1869, men det er maalt op i 1867 eller 68; men om man ogsaa gaar ud fra 1869, saa er det paa Generalstabens Kort slaaet fast. Enhver, der vil se Vægs Kort (33), kan ikke kjende Forskjel paa dette Foretagende og gamle Danmarks andre Løder, ethvert Hegn, ethvert Dige, ethvert Mark- og Engstykke staar ligesaa tydeligt paa dette Foretagende, som det staar nogetsteds paa Danmarks Kort. Det var i 1868. Det kan da Interessenterne ikke have lavet paa dette Kort. Altsaa, jeg opfordrer den ærede Minister til at paavise mig, hvormange af den Slags Foretagender der eksisterer, som havde det Udseende i 1868, og der havde denne Ulykke i 1872; kan han paavise flere, saa skal jeg sige, at saa bør dette Udværingsforslag vises bort fra Thingets Bord. Men den ærede Minister skal blive fri for det, de eksistere slet ikke. Den ærede Minister siger: det er kun Spekulationsforetagender; der er saa mange af dem, Regjeringen kan ikke hjælpe dem, nei! det kan ikke gaa an. At den høitærede Finans-